
Stimulerende lek gjennom langvarig prosesserer

Bildet: Luna avdeling

Våren har ankommet våre nærområder. Barna leker mere ute i det stadig varmere været. I tillegg kan barna ha på mye mindre lag med klær, og kroppen får muligheten til friere bevegelser. Det som har skjult seg lenge under snøen kan barna oppdaget nå.

En dag da vi var ute og plukket blomster oppdaget et av barna en mariehøne. Vi tok den med oss inn på avdelingen sammen med bara, hentet vann og mat til den. Barna var så ivrige, de ville holde boksen, noen ristet og dunket på den. Da snakket vi om at mariehøner kan bli redde når vi dunker/rister på boksen. Vi skulle bruke øyene våres til å observere denne lille skapningen. Mange av barna dro entusiastisk med seg foreldrene sine bort til boksen for å vise fram "MARI" ved henting.

Vi snakket mye om mariehønen i dagene som gikk. Mariehøner sover, spiser, drikker vann, klatrer, flyr og kan bli redde. På denne måten fikk barna muligheten til å bli bedre kjent med insekten og deres eksistens. Mange av barna var veldig rolige og forsiktige da vi skulle observere den. De fikk tilnærmet seg naturen på en mere empatisk måte. Etter noen dager slapp vi den ut i det frie. Barna vinket og sa hadet. Nå kunne mariehøna fly sin vei. Kanskje vi ser noen flere mariehøner i dagene som kommer? Hvordan vil barna møte den da?

I mars hadde vi funnet en tre stubbe ute på tur som vi tok med oss inn på avdelingen. Barna har nå utforsket denne over lang tid.

I starten var stubben møkkete, med mose og jord på. I tillegg noen røtter som hang fast. Dette skapte mye interesse. Barna prøvde å løfte den "tung" sa noen. Vi kunne snakke om mosen som er grønn og myk, de små fingrene strøk forsiktig over den. Jorda som datt ned fra stubben i lang tid fikk barna til å lage litt grimaser. "Æsj" var ofte reaksjonen. Røttene som satt fast, skapte stor interesse. Noen barn prøvde i mange dager å dra i dem "sitter fast" snakket vi om. Det var mange forsøk, barna gikk fram og tilbake. Etter flere dager ble de revet av. "Borte" sa barna, og lot de ligge igjen på gulvet.

Da stubben var så si helt "demontert" var det fortsatt mye jord rundt og inni stubben som hadde tørket av å stå lenge inne. Vi fant fram pensler og børstet bort jorda. Etter hvert fikk noen av barna lov til å skylle stubben i vasken. De oppdaget at det lyse trevirke skiftet farge i møte med vann.

Da den tørket ble den plassert på et lysbord sammen med noen nye elementer. Dermed ble stubben videre på reisen og ble forvandlet til "nytt verktøy" i leken. Strimler med silkebånd og blomster skulle nå henges og snurres rundt den. En slik prosess gjør at barnas nysgjerrighet blir stimulert, samt at deres perspektiver utvides. De får vært med på å være en del av kontinuerlig endringsprosess. Gjennom en slik læringsprosess får de også oppleve materialenes mange varianter og muligheter som oppstår underveis.

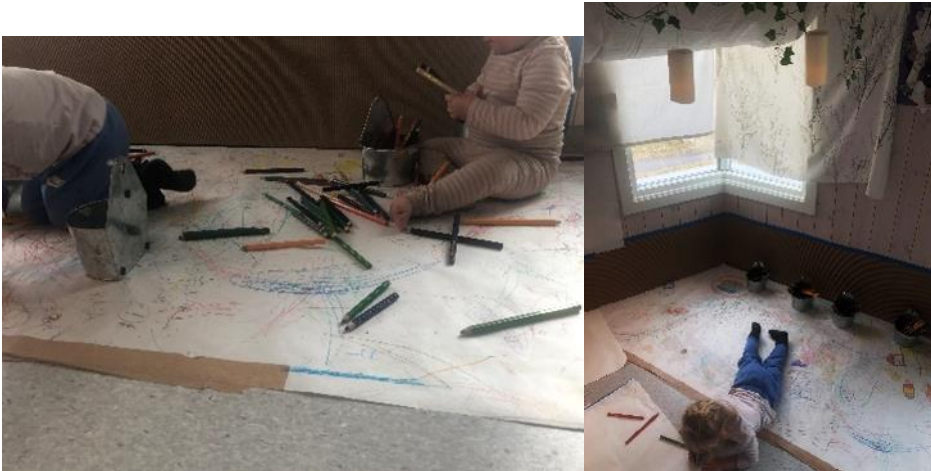
Nå begynner stubben å bli ganske tørr og vi kan se antydning til sprekker flere steder, hvordan blir prosessen videre? Kanskje når tørre biter faller av kan vi oppdage stubben fra innsiden? Og fordype oss mere i denne relasjonen som har oppstått mellom barna og stubben.

"Fordypelse gir muligheter til å gå nærmere inn i tingene, og dermed føle større glede ved å utføre noe, nyte tingene mer. Den estetiske dimensjoner gir dette mer, nytelsen forførelsen. Og hvis man virkelig nyter det, aksepterer man også konsentrasjonen-anstrengelsen som skal til" (Vea Vecchii Carlsen, 2013)
) Fra boken "Bærekraftig pedagogikk -etikk, estetikk, økologi"

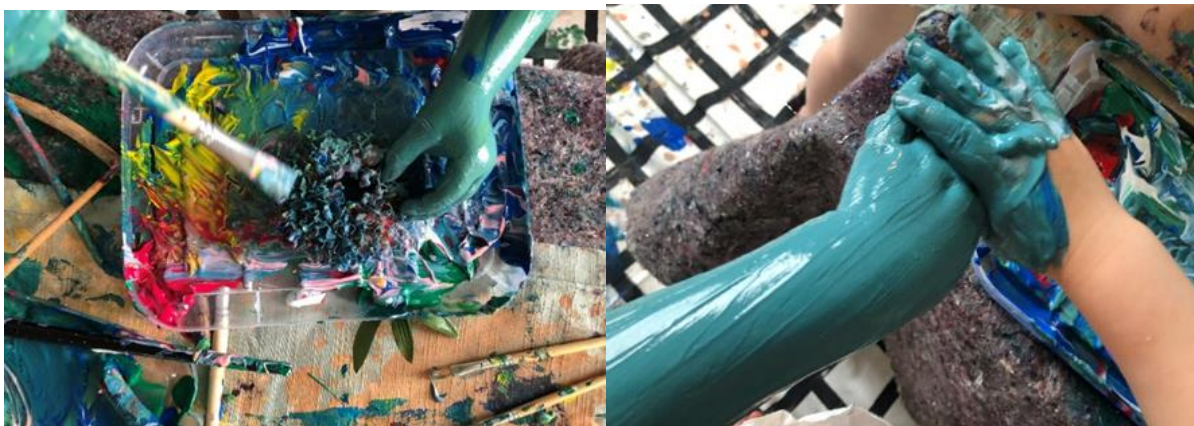
Til barnas store interesse fortsetter vi med å stadig tilrettelegge for maling/ tegning muligheter. Barnas kreativitet skal anerkjennes. Vi må stadig observere hva som fanger barnas interesse, hvordan de tar verktøyene i bruk. Og gi barna god tid til å utforske.

Inne på "atelieret" er fargestifter alltid tilgjengelig for barna. De tar dem med seg ofte bort til malekroken og tegner oppå de store stoffene. Malingen som var flytende sist gang, har tørket og kan tegnes videre oppå. Barna blir kjent med materialene og deres egenskaper over lengere prosess, de får også tid til å oppdage og lære i sitt tempo. Flere er fortsatt begeistret over mengden av fargestiftene som kan samles og kastes, mens noen blir stadig mer opptatt av selve tegningen og sporene som blir igjen på arkene og stoffet. Vi har også snakket om selve fargene vi bruker, mange av barna kommer ofte bort til voksne og sier fargen på fargestiften de holder, og viser interesse med å tegne med en spesiell farge de følger for.

Ved maleaktivitetene er det tilrettelagt for at barna skal kunne bruke hele kroppen. Det er forskjellige overflater som de kan teste ut i flere høyder. Mange foretrekker å male med selva henda.

På bildet under, ser man to små hender ... som hadde jobbet lenge med å blande ut mange forskjellige farger. Det ble mer og mer maling med tiden som gikk og til slutt var hendene fylt av tykk maling i en ny farge som fremstod i denne prosessen. "

Materialene er i stadig endring og møter barna med nye sider hver gang vi gjentar aktivitetene. Stoffet som var mykt i starten blir hardt etter hvert som det blir malt på. Maling på hendene er klistrete og stivner etter hvert, noen av barna vil ofte da avsluttet aktiviteten og vaske seg. Når stoffet eller andre materialene er tørt kan de så videre tegne oppå de med tusjer og fargestifter. Dette skaper stor entusiasme, en møteplass der barna kan leke sammen på en kreativ og lærerikt måte.

Nå som det er varmt og vi tilbringer mesteparten av tiden vår ute skal vi prøve å ta med oss disse aktivitetene med ut også, hvordan skal vi gjennomføre dette? Hvordan vil barna møte dette ute i den

friske naturen? Kanskje vi kan tilføre noen materialer fra hagen i disse aktiviteten og oppdage deres endringsprosess sammen med barna?

Vi gleder oss til nye eventyr i dagene som kommer.

